

Arrest

nr. 279 536 van 26 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. VAN DER LINDEN
Steenweg op Antwerpen 48
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. VAN DER LINDEN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Venezolaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Coro (deelstaat Falcon, Venezuela). Uw vader (...) werkte in Coro als verantwoordelijke van Fundefal, een regeringsinstelling voor sport in de deelstaat Falcon. Uw vader werkte daardoor voor de regering van Nicolas Maduro. Uw moeder (...) was directrice van een staatsschool. Daarnaast was zij ook goed bevriend met Eliezer Sirit, een politicus van oppositiepartij Accion Democratica die zij steunde door naar marsen te gaan en zijn campagne bij te wonen. Uzelf speelde voetbal bij de nationale selectie van min-

vijftienjarigen in Venezuela. U werd ook geselecteerd om een week in Spanje te voetballen en trainde bij bekende Spaanse voetbalclubs als Getafe en Rayo Vallecano. Hierdoor stond u in Venezuela bekend als een voetbaltalent. Uw vader had in Venezuela problemen met de colectivos (aan overheid gelinkte paramilitaire groepen). Zelf had u geen problemen – u voetbalde en hield zich ver van alles wat met politiek te maken had. Uw vader besliste vervolgens dat jullie met het hele gezin Venezuela moesten verlaten omdat hij de corruptie van de regering niet langer kon verdragen. In maart 2018 vertrok u als eerste samen met uw halfbroer langs moederskant (...) vanuit Venezuela naar Europa. Uw halfbroer was aangesteld als uw voogd omdat u zelf destijds nog minderjarig was. Op 26 maart 2018 vroeg uw halfbroer in België internationale bescherming aan nadat jullie werden tegengehouden in de luchthaven van Zaventem terwijl jullie onderweg waren naar Madrid. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd dit verzoek ook in uw naam als vergezellende minderjarige ingediend. Uw halfbroer haalde in het kader van dit verzoek aan dat uw vader – zijn stiefvader – in Venezuela werd afgeperst door onbekenden die geld eisten. Bij terugkeer naar Venezuela vreesde uw stiefbroer ontvoerd of vermoord te worden door de afpersers. In het kader van zijn verzoek gaf uw halfbroer tevens aan te vrezen dat u bij een terugkeer naar Venezuela met dezelfde problemen te maken zou krijgen als hijzelf. Op 3 oktober 2018 diende uw moeder (...) in België eveneens een verzoek om internationale bescherming in. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd dit verzoek ook ingediend in naam van uw jongere zus (...) als vergezellende minderjarige. Uw moeder haalde in het kader van dit verzoek aan bij terugkeer naar Venezuela de algemene veiligheidssituatie te vrezen, evenals de afpersers die ook uw halfbroer in zijn verzoek had vermeld. Uw moeder haalde in het kader van dit verzoek ook aan dat zij lid was van de oppositiepartij Accion Democratica en dat zij een vijftal keer anoniem deelnam aan betogingen in de periode van 2015 tot 2017. Uw moeder specificeerde hierbij dat zij nooit problemen had gekend omwille van haar lidmaatschap van Accion Democratica, behalve dat zij hierdoor niet van onderdirectrice kon opklimmen tot directrice van de school waar ze werkte. Op 30 januari 2019 werd het verzoek om internationale bescherming van uw halfbroer door het Commissariaat-generaal afgesloten met een weigeringsbeslissing. Er werd immers geen enkel geloof gehecht aan de door uw halfbroer ingeroepen vervolgingsfeiten. Daarnaast was het Commissariaat-generaal ook van mening dat u en uw halfbroer geen risico liepen op ernstige schade bij terugkeer naar Venezuela. Op 28 februari 2019 werd het verzoek om internationale bescherming van uw moeder door het Commissariaat-generaal eveneens afgesloten met een weigeringsbeslissing. Op 19 juni 2019 diende uw vader (...) in België een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van zijn verzoek haalde uw vader aan te vrezen bij terugkeer naar Venezuela problemen te krijgen met afpersers die hem eerder al hadden bedreigd. Daarnaast vreesde uw vader ook in problemen te komen omdat hij in België in januari 2020 aanwezig geweest was op een demonstratie ter ondersteuning van Juan Guaido, die een politieke tegenstander van Nicolas Maduro is. Op 23 januari 2020 verschenen op Venezolaanse sociale media verschillende berichten waarin uw vader gesignaleerd werd als deelnemer aan een betoging tegen het Venezolaanse regime. Onder andere de politicus Peyo Lopez plaatste hierover spottende berichten op Instagram. Hierdoor vreesde uw vader bij zijn terugkeer naar Venezuela bedreigd te worden. Het beroep dat uw halfbroer en uw moeder tegen hun weigeringsbeslissing aanhangig maakten werd op 12 maart 2020 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. De Raad nam hierin integraal de argumenten opgeworpen door het Commissariaat-generaal over. In december 2020 keerde u samen met uw vader, uw moeder en uw jongere zus terug naar Venezuela met behulp van de hulporganisatie Caritas. Uw halfbroer (...) bleef in Europa en trok naar Madrid, waar hij illegaal werkte in de bouwsector. Na jullie aankomst in Venezuela werd uw moeder volgens uw verklaringen ontslagen als directrice op de school waar zij werkte en dit omwille van de politieke problemen van uw vader. Uzelf was na uw terugkeer van plan om in Venezuela terug te gaan voetballen. In januari 2021 speelde u een wedstrijd met een lokale voetbalploeg in het dorp waar u woonde. Daarbij kwamen colectivos op een motorfiets langs in het stadion om te kijken of u en uw familieleden daadwerkelijk waren teruggekeerd naar Venezuela. Tijdens de wedstrijd werd u uitgejouwd door het publiek. Ze riepen u toe dat u de zoon was van een dief en van een corrupte persoon en dat u geen voetbal hoorde te spelen. U had het hierdoor psychologisch lastig en besloot om de tweede helft niet meer te spelen. Na deze voetbalmatch voelde u zich erg slecht en wilde u met niemand praten. Op voorspraak met uw moeder ging u maandelijks naar de psycholoog. In februari 2021 ging u in Coro naar de bakker en werd u opnieuw uitgescholden voor dief en corrupte persoon. Toen u contact opnam met de clubs waarbij u zou gaan voetballen, kreeg u te horen dat dit door de politieke problemen van uw vader niet langer mogelijk was. Ook uw voormalige trainers en medespelers die u in het verleden altijd gesteund hadden, lieten u vallen. Doordat u in Venezuela gekend was als voetballer en doordat uw naam erg lijkt op die van uw vader, was het voor u niet mogelijk om in Venezuela een anoniem bestaan op te bouwen. Op 22 februari 2021 nam het Commissariaat-generaal in België in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw vader een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek en dit omdat uw vader vrijwillig naar Venezuela was teruggekeerd. Van februari tot augustus 2021 kwam u in Venezuela niet buiten en hield u schuil in uw woning om de pesterijen van de bevolking niet te

moeten ondergaan. Ook uw ouders kwamen in deze periode amper buiten. Door de politieke problemen van uw vader konden noch uzelf, noch uw ouders in Venezuela werk vinden. Uw minderjarige zus werd door een tante opgehaald om naar school te gaan. Uw moeder is in Venezuela bevriend met Eliezer Sirit, die parlamentslid is voor de oppositiepartij Accion Democratica en kandidaat was voor de gouverneursverkiezingen van de staat Falcon in november 2021. Doordat uw ouders betrokken waren bij de campagne van Eliezer Sirit, had uw vader na jullie terugkeer naar Venezuela geen problemen met colectivos. Jullie overleefden in Venezuela met behulp van het geld dat jullie van de Belgische hulporganisatie Caritas hadden gekregen en met behulp van geld dat uw halfbroer jullie toezond vanuit Madrid. U zag zichzelf op die manier geen leven uitbouwen en besloot om opnieuw te vertrekken. Op 7 augustus 2021 vertrok u richting Colombiaanse grens. Op 15 augustus 2021 stak u de grens te voet over en kwam u Colombia binnen. Op 17 augustus 2021 vloog u vanuit Colombia naar Frankrijk. Vandaar reisde u naar België, waar u in ruil voor kost en inwoon voetbal speelde voor de provinciale club Aulnoise. Van augustus tot november 2021 had de club u nodig en kon u zich niet vrijmaken om internationale bescherming aan te vragen. Eind november 2021 en in januari 2022 probeerde u zich aan te melden om internationale bescherming te vragen, maar doordat de rij te lang was en het erg koud was buiten, slaagde u er niet in om uw verzoek te registreren. Op 21 februari 2022 diende u alsnog een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Bij terugkeer naar Venezuela vreest u geen normaal leven te kunnen leiden. U wilt gewoon vrede en rust en voetballen en dat gaat niet in Venezuela.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw Venezolaans paspoort (d.d. 31 januari 2018, geldigheidsduur 5 jaar); uw Venezolaanse identiteitskaart (d.d. 14 september 2011, geldigheidsduur 10 jaar); zes foto's van uzelf als voetballer in Venezuela; een screenshot van de Facebookpagina van Posibles Vinotinto (pagina gewijd aan jonge Venezolaanse voetbaltalenten), waarin vermeld wordt dat u voor US Maubeuge speelt in Frankrijk (d.d. 22 september 2018); drie screenshots van Twitter waarin over uw voetbalcarrière gepraat wordt; de wikipediapagina van uw voormalige voetbaltrainer Noel Sanvicente; twee screenshots van de sociale media van uw voormalige ploeggenoten Alejandro Marques en Jancarlos Hurtado, met wie u vroeger samenspeelde en die u nu zelf een hoog niveau bereikt hebben niet langer steunen; twee foto's van uzelf als jonge voetballer samen met Alejandro Marques en Jancarlos Hurtado; een screenshot, twee artikels en een foto over een jeugdturnooi in Madrid waar u als minderjarige voetballer voor geselecteerd werd; drie foto's van uw vader samen met Juan Guaido; tien screenshots van Instagramberichten van Jose Gregorio Lopez en anderen in verband met de demonstratie waaraan uw vader in Brussel deelnam (d.d. 23 januari 2020); een medisch attest ondertekend door psychiater Marba Nahairobis Roque Gotopo, waarin sprake is van 6 therapeutische sessies die u volgde tussen januari 2021 en juni 2021 omwille van psychologische problemen die u ondervond na een voetbalwedstrijd (attest niet gedateerd); een brief ondertekend door gedeputeerde Eliezer Sirit, secretaris-generaal van Accion Democratica in de staat Falcon en verkozen in de Algemene Vergadering (Asamblea Nacional), die bevestigt dat u het land moest verlaten na ernstige doodsbedreigingen aan uw adres en dat van uw familie (niet gedateerd, jaartal 2021); een screenshot van de Twitterpagina van Eliezer Sirit, kandidaat voor gouverneursverkiezingen voor partij MUD; een foto van Eliezer Sirit met uw moeder en grootmoeder; een foto van Eliezer Sirit op de begrafenis van uw grootmoeder en een videofragment van Eliezer Sirit op de begrafenis van uw grootmoeder; een videofragment waarin Eliezer Sirit samen met uw ouders een boodschap insprekt om uw verzoek om internationale bescherming te ondersteunen; een foto van uw moeder met Eliezer Sirit; een foto van uw vader met Eliezer Sirit; twee foto's van uw moeder met Venezolaans presidentskandidaat Juan Guaido; een niet nader omschreven foto van vijf mannen voor een Venezolaanse vlag; vijf foto's waarop uw moeder te zien is met respectievelijk Pierre Maroum (verkozen in de Asamblea Nacional en fractieleider van Accion Democratica, kandidaat-gouverneur), Luis Stefanelli (kandidaat voor de Asamblea Nacional), Freddy Superlano (verkozen gouverneur van Barinas), Richar Queipo (kandidaat voor gemeenteraad van Coro) en Carlo Prosperi (verkozen in de Asamblea Nacional en secretaris van Accion Democratica).

Op 13 juni 2022 liet u via een e-mail van uw advocate aan het Commissariaat-generaal weten dat uw geboortedatum niet 1 maart 2001 is, maar wel 2 maart 2001 zoals ook vermeld op uw bijlage 26.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding slechts moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen en het door u neergelegde paspoort blijkt namelijk dat u reeds op 18 augustus 2021 in België aankwam (NPO, p. 7). Niettemin vroeg u slechts op 21 februari 2022 – i.e. zes maanden na uw aankomst in Europa – internationale bescherming aan. Nochtans kan van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw tegenwerping dat u het van augustus 2021 tot eind november 2021 te druk had met verplichtingen voor uw voetbalclub, is weinig ernstig en kan niet weerhouden worden als een afdoende rechtvaardiging voor uw nalaten om tijdens deze periode een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO, p. 10). Ook uw stelling dat u eind november 2021 en begin januari tweemaal probeerde om internationale bescherming aan te vragen maar het telkens opgaf omdat u te lang moest wachten, is een blote bewering en weinig ernstig en volstaat aldus niet om uw nalaten te verklaren (NPO, p. 10). Dat u op deze twee dagen uw verzoek niet kon laten registreren, verklaart immers niet waarom u tussenin telkens twee maanden wachtte om het opnieuw te proberen. Uw lakse houding staat haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest dat u in Venezuela geen normaal leven zal kunnen opbouwen omdat u er geïsoleerd wordt door de politieke problemen van uw vader (NPO, p. 21 en p. 22). In dit verband dient evenwel te worden opgemerkt dat u zich zelf nooit met politiek heeft ingelaten, dat uw vader u nooit bij zijn politieke activiteiten heeft betrokken en dat u amper iets over de Venezolaanse politiek weet (NPO, p. 9). U was ook niet aanwezig op de demonstratie ter ondersteuning van Juan Guaidó waardoor uw vader na zijn terugkeer in de problemen kwam (NPO, p. 12). Uit uw verklaringen kan dan ook niet afgeleid worden dat u louter omwille van de politieke activiteiten van uw vader zelf persoonlijk door de Venezolaanse colectivos zou worden geïsoleerd. Dit blijkt ook uit de vaststelling dat u na uw terugkeer naar Venezuela nooit persoonlijk bent belaagd door de colectivos (NPO, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u tijdens een voetbalmatch in januari 2021 beledigingen naar het hoofd geslingerd kreeg door de supporters en dat u bij een bezoek aan een bakkerij in februari 2021 opnieuw beledigd werd door de klanten van deze bakkerij (NPO, p. 26). Tijdens beide gebeurtenissen werd u de zoon van een dief genoemd en werd u van corruptie beschuldigd (NPO, p. 14 en p. 16). Andere gebeurtenissen maakte u persoonlijk niet mee (NPO, p. 16). De loutere vaststelling dat u door mensen in uw dorp uitgescholden en beledigd werd, is echter onvoldoende ernstig om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Wat betreft uw opmerking dat uw vader na uw terugkeer naar Venezuela herhaaldelijk bedreigd werd omwille van zijn deelname aan een oppositiebetoging in Brussel, dient te worden vastgesteld dat het hier louter een blote bewering betreft van uw kant die u op geen enkele manier ondersteunt met concrete verklaringen of documenten. Gevraagd welke problemen uw vader concreet had ondervonden, stelde u dat de mensen altijd 'dief' en 'corrupte persoon' tegen hem zeggen en dat ze denken dat hij miljonair is omdat hij naar België gekomen is (NPO, p. 18). De mensen in Venezuela zien uw vader niet langer als een goede man (NPO, p. 18). Hij werd echter nooit aangevallen of geslagen en hij heeft na zijn terugkeer naar Venezuela ook geen problemen met de colectivos gekend (NPO, p. 18). De loutere vaststelling dat uw vader door mensen in zijn dorp uitgescholden en beledigd werd, is onvoldoende ernstig om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Verder dient ook nog opgemerkt te worden dat uw vader zijn politieke problemen naar aanleiding van de demonstratie waaraan hij deelnam reeds aanhaalde in het kader van zijn eigen verzoek om internationale bescherming. Ook de spotprenten die door Peyo Lopez en anderen op Venezolaanse sociale media geplaatst werden, haalde uw vader reeds aan in het kader van zijn verzoek (NPO vader (...), d.d. 8 september 2020, p. 19 en p. 20). Uw vader stelde dat hij na deze demonstratie met de dood bedreigd werd en vreesde deze bedreigingen ook bij terugkeer naar Venezuela. Niettemin besloot uw vader om het

resultaat van zijn verzoek om internationale bescherming niet af te wachten en vrijwillig naar Venezuela terug te keren. Deze houding getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging en plaatst verder voorbehoud bij de door hem aangehaalde vrees. Dit bevestigt alleen maar het relatief karakter van de door hem en u aangehaalde vrees.

Uw tegenwerping dat uw vader wel problemen met de colectivos zou gekend hebben als hij geen vriendschappelijke relatie had gehad met parlamentslid Eliezer Sirit, is louter hypothetisch en dus niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 18). U legde over deze bescherming door Eliezer Sirit overigens ook weinig coherente verklaringen af. Gevraagd hoe Eliezer Sirit invloed uitoefende op de colectivos, stelde u dat Eliezer niet sprak met de colectivos, maar dat er tijdens de verkiezingscampagnes respect getoond wordt voor beide partijen (NPO, p. 18). Het is echter weinig logisch en dus ook weinig aannemelijk dat de regeringsgezinde colectivos uw vader met rust zouden laten, louter en alleen omdat hij een oppositielid steunt (NPO, p. 18). Bovendien houdt het ook weinig steek dat uw ouders Eliezer Sirit zouden vergezeld hebben bij zijn campagnebijeenkomsten, aangezien zij volgens uw verklaringen steeds thuis moesten blijven en zich niet op straat konden vertonen (NPO, p. 18, cf. supra). Overigens kende uw vader ook nadat de verkiezingscampagne van Eliezer Sirit afgelopen was, geen problemen met de colectivos meer (NPO, p. 19). Uw stelling dat uw vader in Venezuela bedreigd wordt omdat hij van politiek kamp wisselde, dient dan ook met de nodige korrel zout genomen te worden. Dit bevestigt alleen maar het onvoldoende zwaarwichtig karakter van de door u aangehaalde vrees dat u omwille van uw vaders politieke problemen ook in de problemen zal komen in Venezuela.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat noch uzelf, noch uw vader omwille van de door u aangehaalde beledigingen of bedreigingen klacht indienden bij de politie (NPO, p. 21). Gevraagd waarom u dit niet deed, antwoordde u dat het geen zin had om klacht in te dienen tegen een, twee, drie of duizend mensen, wat bezwaarlijk een overtuigend argument kan genoemd worden (NPO, p. 21). Het ging in uw geval immers slechts om twee incidenten. Bovendien is het net de bedoeling van een klacht om bescherming te verkrijgen. De vaststelling dat u geen klacht indiende, benadrukt alleen maar het weinig zwaarwegend karakter van de door u aangehaalde feiten. Het is in dit verband overigens ook veelzeggend dat u na de twee door u aangehaalde incidenten met uw medeburgers, die zich in januari en februari 2021 afspeelden, nog zes maanden wachtte voor u besloot om Venezuela te verlaten, wat bezwaarlijk getuigt van een nood aan bescherming (NPO, p. 6). Dat u moest wachten om terug te keren naar Europa tot u zes maanden buiten Europa was, verandert daar niets aan (NPO, p. 7). U kon immers ook perfect naar Colombia vertrekken, wat vele mensen in Venezuela volgens uw verklaringen ook daadwerkelijk deden (NPO, p. 12).

Daarnaast dient er ook op te worden gewezen dat noch uw beide tantes (...) en (...), die bij jullie in de buurt wonen, noch uw oudste halfzus (...), die eveneens in dezelfde stad woont als uzelf, ooit problemen hebben gekend omwille van uw vaders politieke activiteiten (NPO, p. 20). Nochtans is uw tante (...) als een moeder voor u en heeft zij jullie veel geholpen, terwijl uw tante (...) uw zus dagelijks naar school brengt (cf supra en NPO, p. 20). Dat uw ouders en uzelf dag in dag uit binnen zouden moeten blijven uit angst voor de colectivos terwijl uw tantes en uw zus vrijuit hun leven kunnen verder zetten, is weinig geloofwaardig en vormt een bijkomend argument om te twijfelen aan de ernst van uw vrees. Uw tegenwerping dat niemand uw halfzus (...) kent omdat ze nooit bij uw vader heeft gewoond en omdat haar achternaam verkeerd geregistreerd is, houdt daarbij weinig steek (NPO, p. 20). Er kan immers in alle redelijkheid verwacht worden dat de Venezolaanse regering, indien zij werkelijk op zoek zouden zijn naar de familieleden van uw vader, deze informatie makkelijk zou kunnen achterhalen. Ook uw tegenwerping dat uw naam erg lijkt op die van uw vader, is niet van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan (NPO, p. 20).

Wat betreft uw stelling dat uw moeder na uw terugkeer naar Venezuela omwille van de politieke problemen van uw vader ontslagen werd in de overheidsschool waar zij werkte als directrice, dient te worden vastgesteld dat ook dit louter een blote bewering is van uw kant die u niet kon staven met documenten. Het is in dit verband vooreerst bevreemdend dat u zelfs niet bij benadering kon zeggen wanneer dit ontslag precies plaatsvond (NPO, p. 6). Bovendien is het ook weinig geloofwaardig dat uw moeder louter omwille van de politieke activiteiten van uw vader ontslagen zou zijn. Volgens uw verklaringen had uw moeder de school in het najaar van 2018 immers verlaten zonder een reden voor haar afwezigheid op te geven en bleef uw moeder vervolgens twee jaar lang weg uit Venezuela (NPO, p. 6). Deze langdurige onwettige afwezigheid vormt immers eveneens een mogelijke reden voor haar ontslag. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat uw moeder tijdens haar verblijf in België van oktober 2018 tot december 2020 op de hoogte gehouden werd van het reilen en zeilen in de school door de onderdirecteur van de school (NPO, p. 6).

Deze verklaring strookt echter niet met wat uw moeder hierover verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Zij stelde toen immers dat zijzelf onderdirectrice was van de school en dat zij nooit gepromoveerd werd tot directrice omwille van haar connecties met de politieke partij Accion Democratica (NPO moeder (...), d.d. 30 januari 2019, p. 4). De vaststelling dat uw verklaringen niet stroken met die van uw moeder, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw stelling dat uw moeder tijdens haar verblijf in België contact onderhield met de school waar zij werkte. Dat de politieke betrokkenheid van uw moeder bij de Venezolaanse oppositie reeds voor haar vertrek uit Venezuela bekend was bij de school waar ze werkte, vormt bovendien een bijkomend argument om te twijfelen aan uw stelling dat uw moeder bij haar terugkeer naar Venezuela plots zou zijn ontslagen omdat uw vader in België had deelgenomen aan een oppositiebetoging.

Wat betreft uw opmerking dat uw moeder actief is bij de oppositiepartij Accion Democratica, dient verder ook nog te worden opgemerkt dat uw moeder deze feiten zelf ook al aanhaalde in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. Uw moeder stelde toen dat zij ingeschreven was bij de oppositiepartij Acción Democrática, een tweetal keer per jaar naar bijeenkomsten ging en tussen 2015 en 2017 een vijftal keer met deze partij deelnam aan een protestactie (NPO moeder (...), p. 4). Zij benadrukte echter op haar gemiste promotie na geen andere problemen gekend te hebben omwille van haar eigen politieke betrokkenheid. Zij stelde ook nooit problemen gehad te hebben met de autoriteiten, noch problemen gehad te hebben naar aanleiding van haar deelnames aan de protesten (NPO moeder (...), p. 4). Het Commissariaat-generaal oordeelde dat het loutere feit dat uw moeder niet tot directrice gepromoveerd werd onvoldoende ernstig was om te kunnen spreken van een nood aan internationale bescherming. De RVV volgde deze redenering in haar arrest. Uw verklaring dat uw moeder in Venezuela op goede voet staat met het parlementslid Eliezer Sirit, doet geen afbreuk aan het feit dat uw moeder in Venezuela nooit concrete problemen heeft gekend omwille van haar politieke betrokkenheid of omwille van de politieke problemen van uw vader en ook na haar terugkeer naar Venezuela geen problemen kende (cf. supra).

Wat betreft uw stelling dat de voetbalclubs Carabola en Zulia weigerden om u een contract aan te bieden door de politieke problemen van uw vader, dient te worden vastgesteld dat ook dit argument onvoldoende zwaarwichtig is om een nood aan internationale bescherming te verrechtvaardigen (NPO, p. 17). Hetzelfde geldt voor uw opmerking dat uw voormalige trainer Noel Sanvicente en uw voormalige ploegmakers Alejandro Marques en Jancarlos Hurtado u niet langer steunen (NPO, p. 13 en p. 14) en voor uw opmerking dat uw jongere zus niet naar een staatsschool kon maar naar een Salesiaanse school moest gaan omwille van de politieke problemen van uw vader (NPO, p. 6). Het stemt in verband met dit laatste door u aangehaalde argument overigens ook tot nadenken dat de kinderen van uw tante langs moederskant naar diezelfde school gaan, en dit ondanks het feit dat uw tante nooit problemen heeft gekend omwille van uw vaders problemen (cf. supra en NPO, p. 6 en p. 20).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat de door u ingeroepen vrees dat u in Venezuela geen aangenaam leven kan leiden omwille van de politieke problemen van uw vader, onvoldoende ernstig is om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, **een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.***

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, **specifiek** wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precaire socioeconomische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets van 30 mei 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20220530_0.pdf en **EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets van 30 mei 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20220530_0.pdf en **EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Aragua, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk district Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolivar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politioneel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). **Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.**

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolivar, is er naast crimineel en politioneel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politioneel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht plaatsen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Dat u in Venezuela een succesvol jeugdvoetballer was, wordt evenmin in vraag gesteld. Dat Noel Sanvicente uw voormalige trainer was en Alejandro Marques en Jancarlos Hurtado uw voormalige ploeggenoten, impliceert niet dat zij u nu niet meer steunen of dat dit gebrek aan steun van die aard zou zijn dat er een nood aan internationale bescherming uit zou kunnen afgeleid worden. Dat uw vader in januari 2020 deelnam aan een demonstratie in Brussel en daar foto's nam samen met Juan Guaido, wordt in deze beslissing niet betwist. Evenmin wordt getwijfeld aan uw stelling dat er naar aanleiding van deze deelname spotprenten over uw vader verschenen op sociale media in Venezuela. Dit impliceert echter allerm minst dat u of uw vader bij terugkeer naar Venezuela zou zijn blootgesteld aan dermate ernstige feiten dat deze gelijkgeschakeld zouden kunnen worden met vervolging of ernstige schade. Dat u in Venezuela zes therapeutische sessies volgde tussen januari 2021 en juni 2021 wordt in deze beslissing evenmin betwist. De loutere vaststelling dat u de nood voelde om in Venezuela een psychiater te bezoeken, impliceert

echter niet dat u vervolgd werd of blootgesteld werd aan ernstige schade. Dit attest vermeldt ook niet of aan deze vaststellingen enig objectief neuro-psychologisch onderzoek voorafging.

Medische/psychische problemen houden echter op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde brief ondertekend door gedeputeerde Eliezer Sirit is evenmin van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan. Deze brief vertoont immers een duidelijk gesolliciteerd karakter. Eliezer Sirit is immers een goede kennis van uw moeder en stelde deze brief op met het specifieke doel om uw verzoek om internationale bescherming te ondersteunen (NPO, p. 21). De inhoud van deze brief kan dan ook bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie beschouwd worden. Bovendien dient te worden vastgesteld dat deze brief niet strookt met uw eigen verklaringen. In de brief is immers sprake van ernstige doodsb bedreigingen aan uw adres en dat van uw familie, terwijl uzelf enkel aanhaalde dat u en uw vader in Venezuela van diefstal en corruptie beschuldigd werden (cf. supra en administratief dossier). Ook het door u neergelegde videofragment waarin Eliezer Sirit samen met uw ouders uw verzoek om internationale bescherming ondersteunt, is om diezelfde reden niet van die aard dat het bovenstaande beslissing kan ombuigen. Hetzelfde geldt voor het door u neergelegde videofragment waarop Eliezer Sirit te zien is op de begrafenis van uw grootmoeder. Dat Eliezer Sirit bevriend is met uw familie, wordt verder niet betwist. Uit deze vriendschap op zich kan echter geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid (cf. supra). Ook de door u neergelegde foto's waarop uw moeder te zien is met Juan Guaido en verschillende vooraanstaande leden van de oppositiepartij Accion Democratica tonen louter aan dat uw moeder deze personen in Venezuela heeft ontmoet en niet dat u omwille van haar ontmoeting met deze personen in Venezuela problemen zou gekend hebben die gelijkgeschakeld kunnen worden met vervolging of ernstige schade. De door u neergelegde foto waarop vijf mannen te zien zijn voor een Venezolaanse vlag werd door u niet voorzien van de nodige context, waardoor het Commissariaat-generaal niet kan inschatten wat u met deze foto precies wilt aantonen.

De opmerking die u op 13 juni 2022 overmaakte aan het Commissariaat-generaal is evenmin van die aard dat deze beslissing erdoor in een ander daglicht komt te staan. Dat uw geboortedatum niet op 1 maart 2001 maar wel op 2 maart 2001 valt, is voor bovenstaande beslissing immers niet van belang.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn "BEROEP TOT NIETIGVERKLARING" op de: "SCHENDING VAN ART. 48/3, 48/4, 48/6, en 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980, VAN HET ART. 1, 2 VAN DE CONVENTIE VAN GENEVE VAN 28 JULI 1951 EN ART. 3 EVRM. SCHENDING VAN DE MOTIVERINGSPLICHT IN SAMENHANG MET DE ZORGVULDIGHEIDSP LICHT ALS ALGEMEEN RECHTSBEGINSEL, SCHENDING APPRECIATIEBEVOEGDHEID".

2.2. Waar verzoeker vraagt de "nietigverklaring" van de bestreden beslissing te bevelen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing slechts kan bevestigen, hervormen of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

2.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding slechts moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen en het door u neergelegde paspoort blijkt namelijk dat u reeds op 18 augustus 2021 in België aankwam (NPO, p. 7). Niettemin vroeg u slechts op 21 februari 2022 – i.e. zes maanden na uw aankomst in Europa – internationale bescherming aan. Nochtans kan van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw tegenwerping dat u het van augustus 2021 tot eind november 2021 te druk had met verplichtingen voor uw voetbalclub, is weinig ernstig en kan niet weerhouden worden als een afdoende rechtvaardiging voor uw nalaten om tijdens deze periode een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO, p. 10). Ook uw stelling dat u eind november 2021 en begin januari tweemaal probeerde om internationale bescherming aan te vragen maar het telkens opgaf omdat u te lang moest wachten, is een blote bewering en weinig ernstig en volstaat aldus niet om uw nalaten te verklaren (NPO, p. 10). Dat u op deze twee dagen uw verzoek niet kon laten registreren, verklaart immers niet waarom u tussenin telkens twee maanden wachtte om het opnieuw te proberen. Uw lakse houding staat haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest dat u in Venezuela geen normaal leven zal kunnen opbouwen omdat u er geïsoleerd wordt door de politieke problemen van uw vader (NPO, p. 21 en p. 22). In dit verband dient evenwel te worden opgemerkt dat u zich zelf nooit met politiek heeft ingelaten, dat uw vader u nooit bij zijn politieke activiteiten heeft betrokken en dat u amper iets over de Venezolaanse politiek weet (NPO, p. 9). U was ook niet aanwezig op de demonstratie ter ondersteuning van Juan Guaidó waardoor uw vader na zijn terugkeer in de problemen kwam (NPO, p. 12). Uit uw verklaringen kan dan ook niet afgeleid worden dat u louter omwille van de politieke activiteiten van uw vader zelf persoonlijk door de Venezolaanse colectivos zou worden geïsoleerd. Dit blijkt ook uit de vaststelling dat u na uw terugkeer naar Venezuela nooit persoonlijk bent belaagd door de colectivos (NPO, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u tijdens een voetbalmatch in januari 2021 beledigingen naar het hoofd geslingerd kreeg door de supporters en dat u bij een bezoek aan een bakkerij in februari 2021 opnieuw beledigd werd door de klanten van deze bakkerij (NPO, p. 26). Tijdens beide gebeurtenissen werd u de zoon van een dief genoemd en werd u van corruptie beschuldigd (NPO, p. 14 en p. 16). Andere gebeurtenissen maakte u persoonlijk niet mee (NPO, p. 16). De loutere vaststelling dat u door mensen in uw dorp uitgescholden en beledigd werd, is echter onvoldoende ernstig om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Wat betreft uw opmerking dat uw vader na uw terugkeer naar Venezuela herhaaldelijk bedreigd werd omwille van zijn deelname aan een oppositiebetoging in Brussel, dient te worden vastgesteld dat het hier louter een blote bewering betreft van uw kant die u op geen enkele manier ondersteunt met concrete verklaringen of documenten. Gevraagd welke problemen uw vader concreet had ondervonden, stelde u dat de mensen altijd ‘dief’ en ‘corrupte persoon’ tegen hem zeggen en dat ze denken dat hij miljonair is omdat hij naar België gekomen is (NPO, p. 18). De mensen in Venezuela zien uw vader niet langer als een goede man (NPO, p. 18). Hij werd echter nooit aangevallen of geslagen en hij heeft na zijn terugkeer

naar Venezuela ook geen problemen met de colectivos gekend (NPO, p. 18). De loutere vaststelling dat uw vader door mensen in zijn dorp uitgescholden en beledigd werd, is onvoldoende ernstig om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Verder dient ook nog opgemerkt te worden dat uw vader zijn politieke problemen naar aanleiding van de demonstratie waaraan hij deelnam reeds aanhaalde in het kader van zijn eigen verzoek om internationale bescherming. Ook de spotprenten die door Peyo Lopez en anderen op Venezolaanse sociale media geplaatst werden, haalde uw vader reeds aan in het kader van zijn verzoek (NPO vader (...), d.d. 8 september 2020, p. 19 en p. 20). Uw vader stelde dat hij na deze demonstratie met de dood bedreigd werd en vreesde deze bedreigingen ook bij terugkeer naar Venezuela. Niettemin besloot uw vader om het resultaat van zijn verzoek om internationale bescherming niet af te wachten en vrijwillig naar Venezuela terug te keren. Deze houding getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging en plaatst verder voorbehoud bij de door hem aangehaalde vrees. Dit bevestigt alleen maar het relatief karakter van de door hem en u aangehaalde vrees.

Uw tegenwerping dat uw vader wel problemen met de colectivos zou gekend hebben als hij geen vriendschappelijke relatie had gehad met parlamentslid Eliezer Sirit, is louter hypothetisch en dus niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 18). U legde over deze bescherming door Eliezer Sirit overigens ook weinig coherente verklaringen af. Gevraagd hoe Eliezer Sirit invloed uitoefende op de colectivos, stelde u dat Eliezer niet sprak met de colectivos, maar dat er tijdens de verkiezingscampagnes respect getoond wordt voor beide partijen (NPO, p. 18). Het is echter weinig logisch en dus ook weinig aannemelijk dat de regeringsgezinde colectivos uw vader met rust zouden laten, louter en alleen omdat hij een oppositielid steunt (NPO, p. 18). Bovendien houdt het ook weinig steek dat uw ouders Eliezer Sirit zouden vergezeld hebben bij zijn campagnebijeenkomsten, aangezien zij volgens uw verklaringen steeds thuis moesten blijven en zich niet op straat konden vertonen (NPO, p. 18, cf. supra). Overigens kende uw vader ook nadat de verkiezingscampagne van Eliezer Sirit afgelopen was, geen problemen met de colectivos meer (NPO, p. 19). Uw stelling dat uw vader in Venezuela bedreigd wordt omdat hij van politiek kamp wisselde, dient dan ook met de nodige korrel zout genomen te worden. Dit bevestigt alleen maar het onvoldoende zwaarwichtig karakter van de door u aangehaalde vrees dat u omwille van uw vaders politieke problemen ook in de problemen zal komen in Venezuela.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat noch uzelf, noch uw vader omwille van de door u aangehaalde beledigingen of bedreigingen klacht indienden bij de politie (NPO, p. 21). Gevraagd waarom u dit niet deed, antwoordde u dat het geen zin had om klacht in te dienen tegen een, twee, drie of duizend mensen, wat bezwaarlijk een overtuigend argument kan genoemd worden (NPO, p. 21). Het ging in uw geval immers slechts om twee incidenten. Bovendien is het net de bedoeling van een klacht om bescherming te verkrijgen. De vaststelling dat u geen klacht indiende, benadrukt alleen maar het weinig zwaarwegend karakter van de door u aangehaalde feiten. Het is in dit verband overigens ook veelzeggend dat u na de twee door u aangehaalde incidenten met uw medeburgers, die zich in januari en februari 2021 afspeelden, nog zes maanden wachtte voor u besloot om Venezuela te verlaten, wat bezwaarlijk getuigt van een nood aan bescherming (NPO, p. 6). Dat u moest wachten om terug te keren naar Europa tot u zes maanden buiten Europa was, verandert daar niets aan (NPO, p. 7). U kon immers ook perfect naar Colombia vertrekken, wat vele mensen in Venezuela volgens uw verklaringen ook daadwerkelijk deden (NPO, p. 12).

Daarnaast dient er ook op te worden gewezen dat noch uw beide tantes (...) en (...), die bij jullie in de buurt wonen, noch uw oudste halfzus (...), die eveneens in dezelfde stad woont als uzelf, ooit problemen hebben gekend omwille van uw vaders politieke activiteiten (NPO, p. 20). Nochtans is uw tante (...) als een moeder voor u en heeft zij jullie veel geholpen, terwijl uw tante (...) uw zus dagelijks naar school brengt (cf supra en NPO, p. 20). Dat uw ouders en uzelf dag in dag uit binnen zouden moeten blijven uit angst voor de colectivos terwijl uw tantes en uw zus vrijuit hun leven kunnen verder zetten, is weinig geloofwaardig en vormt een bijkomend argument om te twifelen aan de ernst van uw vrees. Uw tegenwerping dat niemand uw halfzus (...) kent omdat ze nooit bij uw vader heeft gewoond en omdat haar achternaam verkeerd geregistreerd is, houdt daarbij weinig steek (NPO, p. 20). Er kan immers in alle redelijkheid verwacht worden dat de Venezolaanse regering, indien zij werkelijk op zoek zouden zijn naar de familieleden van uw vader, deze informatie makkelijk zou kunnen achterhalen. Ook uw tegenwerping dat uw naam erg lijkt op die van uw vader, is niet van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan (NPO, p. 20).

Wat betreft uw stelling dat uw moeder na uw terugkeer naar Venezuela omwille van de politieke problemen van uw vader ontslagen werd in de overheidsschool waar zij werkte als directrice, dient te worden vastgesteld dat ook dit louter een blote bewering is van uw kant die u niet kon staven met documenten. Het is in dit verband vooreerst bevreemdend dat u zelfs niet bij benadering kon zeggen wanneer dit ontslag precies plaatsvond (NPO, p. 6). Bovendien is het ook weinig geloofwaardig dat uw moeder louter omwille van de politieke activiteiten van uw vader ontslagen zou zijn. Volgens uw verklaringen had uw moeder de school in het najaar van 2018 immers verlaten zonder een reden voor haar afwezigheid op te geven en bleef uw moeder vervolgens twee jaar lang weg uit Venezuela (NPO, p. 6). Deze langdurige onwettige afwezigheid vormt immers eveneens een mogelijke reden voor haar ontslag. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat uw moeder tijdens haar verblijf in België van oktober 2018 tot december 2020 op de hoogte gehouden werd van het reilen en zeilen in de school door de onderdirecteur van de school (NPO, p. 6). Deze verklaring strookt echter niet met wat uw moeder hierover verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Zij stelde toen immers dat zijzelf onderdirectrice was van de school en dat zij nooit gepromoveerd werd tot directrice omwille van haar connecties met de politieke partij Accion Democratica (NPO moeder (...), d.d. 30 januari 2019, p. 4). De vaststelling dat uw verklaringen niet stroken met die van uw moeder, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw stelling dat uw moeder tijdens haar verblijf in België contact onderhield met de school waar zij werkte. Dat de politieke betrokkenheid van uw moeder bij de Venezolaanse oppositie reeds voor haar vertrek uit Venezuela bekend was bij de school waar ze werkte, vormt bovendien een bijkomend argument om te twijfelen aan uw stelling dat uw moeder bij haar terugkeer naar Venezuela plots zou zijn ontslagen omdat uw vader in België had deelgenomen aan een oppositiebetoging.

Wat betreft uw opmerking dat uw moeder actief is bij de oppositiepartij Accion Democratica, dient verder ook nog te worden opgemerkt dat uw moeder deze feiten zelf ook al aanhaalde in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. Uw moeder stelde toen dat zij ingeschreven was bij de oppositiepartij Acción Democrática, een tweetal keer per jaar naar bijeenkomsten ging en tussen 2015 en 2017 een vijftal keer met deze partij deelnam aan een protestactie (NPO moeder (...), p. 4). Zij benadrukte echter op haar gemiste promotie na geen andere problemen gekend te hebben omwille van haar eigen politieke betrokkenheid. Zij stelde ook nooit problemen gehad te hebben met de autoriteiten, noch problemen gehad te hebben naar aanleiding van haar deelnames aan de protesten (NPO moeder (...), p. 4). Het Commissariaat-generaal oordeelde dat het loutere feit dat uw moeder niet tot directrice gepromoveerd werd onvoldoende ernstig was om te kunnen spreken van een nood aan internationale bescherming. De RVV volgde deze redenering in haar arrest. Uw verklaring dat uw moeder in Venezuela op goede voet staat met het parlementslid Eliezer Sirit, doet geen afbreuk aan het feit dat uw moeder in Venezuela nooit concrete problemen heeft gekend omwille van haar politieke betrokkenheid of omwille van de politieke problemen van uw vader en ook na haar terugkeer naar Venezuela geen problemen kende (cf. supra).

Wat betreft uw stelling dat de voetbalclubs Carabola en Zulia weigerden om u een contract aan te bieden door de politieke problemen van uw vader, dient te worden vastgesteld dat ook dit argument onvoldoende zwaarwichtig is om een nood aan internationale bescherming te verrechtvaardigen (NPO, p. 17). Hetzelfde geldt voor uw opmerking dat uw voormalige trainer Noel Sanvicente en uw voormalige ploegmakers Alejandro Marques en Jancarlos Hurtado u niet langer steunen (NPO, p. 13 en p. 14) en voor uw opmerking dat uw jongere zus niet naar een staatsschool kon maar naar een Salesiaanse school moest gaan omwille van de politieke problemen van uw vader (NPO, p. 6). Het stemt in verband met dit laatste door u aangehaalde argument overigens ook tot nadenken dat de kinderen van uw tante langs moederskant naar diezelfde school gaan, en dit ondanks het feit dat uw tante nooit problemen heeft gekend omwille van uw vaders problemen (cf. supra en NPO, p. 6 en p. 20).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat de door u ingeroepen vrees dat u in Venezuela geen aangenaam leven kan leiden omwille van de politieke problemen van uw vader, onvoldoende ernstig is om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.**

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, **specifiek** wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precaire socioeconomische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets van 30 mei 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20220530_0.pdf en **EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en oliepijzen, hyperinflatie en een inkrimping van de

economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets van 30 mei 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20220530_0.pdf en **EASO: Venezuela Country Focus van augustus 2020**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Venezuela.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Aragua, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk district Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolivar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). **Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.**

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolivar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht plaatsen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Dat u in Venezuela een succesvol jeugdvoetballer was, wordt evenmin in vraag gesteld. Dat Noel Sanvicente uw voormalige trainer was en Alejandro Marques en Jancarlos Hurtado uw voormalige ploeggenoten, impliceert niet dat zij u nu niet meer steunen of dat dit gebrek aan steun van die aard zou zijn dat er een nood aan internationale bescherming uit zou kunnen afgeleid worden. Dat uw vader in januari 2020 deelnam aan een demonstratie in Brussel en daar foto's nam samen met Juan Guaido, wordt in deze beslissing niet betwist. Evenmin wordt getwijfeld aan uw stelling dat er naar aanleiding van deze deelname spotprenten over uw vader verschenen op sociale media in Venezuela. Dit impliceert echter allerm minst dat u of uw vader bij terugkeer naar Venezuela zou zijn blootgesteld aan dermate ernstige feiten dat deze gelijkgeschakeld zouden kunnen worden met vervolging of ernstige schade. Dat u in Venezuela zes therapeutische sessies volgde tussen januari 2021 en juni 2021 wordt in deze beslissing evenmin betwist. De loutere vaststelling dat u de nood voelde om in Venezuela een psychiater te bezoeken, impliceert echter niet dat u vervolgd werd of blootgesteld werd aan ernstige schade. Dit attest vermeldt ook niet of aan deze vaststellingen enig objectief neuro-psychologisch onderzoek voorafging.

Medische/psychische problemen houden echter op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde brief ondertekend door gedeputeerde Eliezer Sirit is evenmin van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan. Deze brief vertoont immers een duidelijk gesolliciteerd karakter. Eliezer Sirit is immers een goede kennis van uw moeder en stelde deze brief op met het specifieke doel om uw verzoek om internationale bescherming te ondersteunen (NPO, p. 21). De inhoud van deze brief kan dan ook bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie beschouwd worden. Bovendien dient te worden vastgesteld dat deze brief niet strookt met uw eigen verklaringen. In de brief is immers sprake van ernstige doodsb bedreigingen aan uw adres en dat van uw familie, terwijl uzelf enkel aanhaalde dat u en uw vader in Venezuela van diefstal en corruptie beschuldigd werden (cf. supra en administratief dossier). Ook het door u neergelegde videofragment waarin Eliezer Sirit samen met uw ouders uw verzoek om internationale bescherming ondersteunt, is om diezelfde reden niet van die aard dat het bovenstaande beslissing kan ombuigen. Hetzelfde geldt voor het door u neergelegde videofragment waarop Eliezer Sirit te zien is op de begrafenis van uw grootmoeder. Dat Eliezer Sirit bevriend is met uw familie, wordt verder niet betwist. Uit deze vriendschap op zich kan echter geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid (cf. supra). Ook de door u neergelegde foto's waarop uw moeder te zien is met Juan Guaido en verschillende vooraanstaande leden van de oppositiepartij Accion Democratica tonen louter aan dat uw moeder deze personen in Venezuela heeft ontmoet en niet dat u omwille van haar ontmoeting met deze personen in Venezuela problemen zou gekend hebben die gelijkgeschakeld kunnen worden met vervolging of ernstige schade. De door u neergelegde foto waarop vijf mannen te zien zijn voor een Venezolaanse vlag werd door u niet voorzien van de nodige context, waardoor het Commissariaat-generaal niet kan inschatten wat u met deze foto precies wilt aantonen.

De opmerking die u op 13 juni 2022 overmaakte aan het Commissariaat-generaal is evenmin van die aard dat deze beslissing erdoor in een ander daglicht komt te staan. Dat uw geboortedatum niet op 1 maart 2001 maar wel op 2 maart 2001 valt, is voor bovenstaande beslissing immers niet van belang."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er in verzoekers hoofd geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op

de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Wat betreft het laattijdig karakter van het indienen van het verzoek om internationale bescherming laat verzoeker louter gelden dat zijn verklaringen geenszins kunnen afgedaan worden als blote beweringen. Verzoeker wijst erop dat er al enige tijd massa's asielzoekers toestromen, dat het geweten is dat Fedasil een selectie maakt tussen al de wachtenden, dat alleenstaande gezonde mannen telkens uit de boot vallen en geen opvang hebben, dat Fedasil telkens door de Arbeidsrechtbank wordt veroordeeld voor het niet verlenen van opvang, dat de situatie zo schrijnend is dat er een specifieke juridische permanentie werd opgericht om deze mensen bij te staan en dat ook de stafhouder van de *"Nederlandse orde van advocaten te Brussel"* e-mails richt aan de advocaten met zijn balie met het oog op het vinden van vrijwilligers voor het verlenen van adviezen *"aan wie zijn asielverzoek niet kon indienen en/of geen plaats kreeg in een Fedasil-centrum"*.

Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat hij reeds op 18 augustus 2021 in België aankwam en slechts op 21 februari 2022 – i.e. zes maanden na zijn aankomst in Europa – internationale bescherming aanvraagde. Het feit dat verzoeker zelf verklaarde dat hij het van augustus 2021 tot eind november 2021 te druk had met verplichtingen voor zijn voetbalclub, doet reeds afbreuk aan de nood aan internationale bescherming. Dit wordt bevestigd door het gegeven dat verzoeker in de drie maanden hierop volgend slechts tweemaal trachtte een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat verzoeker op deze twee dagen zijn verzoek niet kon laten registreren, verklaart immers niet waarom hij tussenin telkens twee maanden wachtte om het opnieuw te proberen.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om internationale bescherming aan te vragen is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen. Het betoog in het verzoekschrift, hierbij de algemene situatie schetsend voor aanvragers van internationale bescherming in België, kan dan ook niet volstaan ter verschoning of verklaring van verzoekers houding.

Waar verzoeker er voorts op wijst dat hij door de politieke problemen van zijn vader zijn droom in rook ziet opgaan doordat geen enkele club zich nog met hem wil associëren, maakt hij dit vooreerst niet concreet aannemelijk. Bovendien toont verzoeker niet aan dat dit überhaupt gelijkgesteld kan worden aan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming.

Uit verzoekers verklaringen kan dan ook niet afgeleid worden dat verzoeker louter omwille van de politieke activiteiten van zijn vader zelf persoonlijk door de Venezolaanse colectivos zou worden geviséerd. Dit blijkt ook uit de vaststelling dat verzoeker na zijn terugkeer naar Venezuela nooit persoonlijk is belaagd door de colectivos. Uit zijn verklaringen blijkt weliswaar dat hij tijdens een voetbalmatch in januari 2021 beledigingen naar het hoofd geslingerd kreeg door de supporters en dat hij bij een bezoek aan een bakkerij in februari 2021 opnieuw beledigd werd door de klanten van deze bakkerij en hierbij de zoon van een dief genoemd werd en van corruptie beschuldigd, doch dergelijke scheldpartijen en beledigingen zijn echter onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Waar hij stelt dat steeds zo volledig mogelijke en eerlijke verklaringen heeft afgelegd en hem geen enkele leugen of tegenstrijdigheid werd aangewreven, gaat hij eraan voorbij dat zijn verklaring dat zijn vader na zijn terugkeer naar Venezuela herhaaldelijk bedreigd werd omwille van zijn deelname aan een oppositiebetoging in Brussel, een blote bewering betreft die verzoeker op geen enkele manier ondersteunt met concrete verklaringen of documenten. Verzoeker hekelt weliswaar het feit dat zijn verklaring slechts als een blote bewering wordt aanzien, maar slaagt er niet in deze vaststelling in een ander daglicht te plaatsen. De loutere vaststelling dat verzoekers vader door mensen in zijn dorp uitgescholden en beledigd werd, is overigens onvoldoende ernstig om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade.

Verzoeker geeft te kennen dat de terugkeer van zijn vader naar Venezuela ingegeven was door het feit dat zijn gezin moest terugkeren ingevolge een afgesloten asielprocedure en hij liever het risico zou lopen op verdere politieke problemen dan dat zijn gezin alleen en onbeschermd in Venezuela zou verblijven. Verzoeker gaat er opnieuw aan voorbij dat werd vastgesteld dat zijn vader zelf stelde dat hij na deelname aan een demonstratie met de dood bedreigd werd en deze bedreigingen ook bij terugkeer naar Venezuela vreesde. Het gegeven dat verzoekers vader in een dergelijke context besloot om het resultaat van zijn verzoek om internationale bescherming niet af te wachten en vrijwillig naar Venezuela terug te keren, getuigt hij niet van een gegronde vrees voor vervolging en een reëel risico op ernstige schade.

Met de argumentatie dat hij nog jong is, dat hij gepassioneerd is door voetbal en geen enkele politieke ambitie of interesse heeft en dat hij alleen weet wat zijn ouders erover vertellen, beperkt hij zich opnieuw tot een algemeen en vaag betoog, maar slaagt hij er niet in de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad herneemt de terechte vaststellingen dienaangaande:

“Uw tegenwerping dat uw vader wel problemen met de colectivos zou gekend hebben als hij geen vriendschappelijke relatie had gehad met parlamentslid Eliezer Sirit, is louter hypothetisch en dus niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 18). U legde over deze bescherming door Eliezer Sirit overigens ook weinig coherente verklaringen af. Gevraagd hoe Eliezer Sirit invloed uitoefende op de colectivos, stelde u dat Eliezer niet sprak met de colectivos, maar dat er tijdens de verkiezingscampagnes respect getoond wordt voor beide partijen (NPO, p. 18). Het is echter weinig logisch en dus ook weinig aannemelijk dat de regeringsgezinde colectivos uw vader met rust zouden laten, louter en alleen omdat hij een oppositielid steunt (NPO, p. 18). Bovendien houdt het ook weinig steek dat uw ouders Eliezer Sirit zouden vergezeld hebben bij zijn campagnebijeenkomsten, aangezien zij volgens uw verklaringen steeds thuis moesten blijven en zich niet op straat konden vertonen (NPO, p. 18, cf. supra). Overigens kende uw vader ook nadat de verkiezingscampagne van Eliezer Sirit afgelopen was, geen problemen met de colectivos meer (NPO, p. 19). Uw stelling dat uw vader in Venezuela bedreigd wordt omdat hij van politiek kamp wisselde, dient dan ook met de nodige korrel zout genomen te worden. Dit bevestigt alleen maar het onvoldoende zwaarwichtig karakter van de door u aangehaalde vrees dat u omwille van uw vaders politieke problemen ook in de problemen zal komen in Venezuela.” De vaststelling dat verzoeker zonder enige gegronde reden, geen inspanningen doet teneinde zich te bevragen omtrent de bedreigingen van zijn vader, die mee de kern van het relaas uitmaken en waarop verzoeker zich steunt ter staving van zijn eigen verzoek om internationale bescherming, wijst op een gebrek aan interesse in zijn hoofdte en ondermijnt volledig de geloofwaardigheid en ernst van zijn verhaal.

Waar verzoeker aanvoert dat hij na de incidenten maandenlang het huis niet meer is uitgekomen en zo verdere incidenten heeft kunnen vermijden, gaat hij eraan voorbij dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud, wanneer hij bevraagd werd naar de reden waarom hij geen klacht indiende hier niet naar verwees, maar wel aanhaalde dat dat het geen zin had om klacht in te dienen tegen een, twee, drie of duizend mensen, wat wel degelijk bezwaarlijk een overtuigend argument kan genoemd worden. De vaststelling dat verzoeker noch zijn vader geen klacht indienden, benadrukt alleen maar het weinig zwaarwegend karakter van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dit wordt bevestigd door het feit dat verzoeker na de twee door hem aangehaalde incidenten met burgers, die zich in januari en februari 2021 afspeelden, nog zes maanden wachtte voor hij besloot om Venezuela te verlaten.

Het argument dat zijn tantes en oudste halfzus geen deel meer uitmaken van het gezin ter verklaring van het feit dat zijn geen problemen hebben gekend, kan evenmin overtuigen. Hun vrije leven staat immers in schril contrast van dat van verzoekers vader en zijn directe gezinsleden.

Dat verzoekers ouders dag in dag uit binnen zouden moeten blijven uit angst voor de colectivos, terwijl zijn tantes en zijn zus vrijuit hun leven kunnen verder zetten, acht ook de Raad in de door verzoeker geschetste omstandigheden niet aannemelijk.

De stelling dat *“het gezin door de regering en een groot deel van de bevolking, als paria aanzien [wordt] zonder kans zich in de toekomst te kunnen ontplooiën binnen hun maatschappij/gemeenschap en zonder kans op een normaal leven en inkomen, zodat zij gedoemd zijn te leven in armoede volledig afhankelijk van de hulp en bescherming door anderen”* is niet meer dan een blote bewering van verzoeker en volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

2.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, dit is dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Gelet op het geheel van de objectieve landeninformatie, aanwezig in het administratief dossier beaamt de Raad dat Venezuela wijdverspreid geweld kent dat evenwel voornamelijk politieel dan wel crimineel geweld betreft en dat naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Slachtoffers van politieel of crimineel geweld worden gevisieerd om een welbepaalde reden of doel. Het merendeel van dit gemeenschappelijk crimineel geweld of politieel geweld is dan ook geïndividualiseerd en niet willekeurig.

Daarnaast blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de deelstaten Zulia, Táchira, Apure, Falcon, Amazonas en Bolivar een grotere aanwezigheid kennen van irreguliere gewapende groeperingen. Uit de landeninformatie blijkt dat deze deelstaten ook regelmatig te maken hebben met gewapende confrontaties, in de zin van strijd en gevechten, tussen de rivaliserende irreguliere gewapende groeperingen onderling. In deze deelstaten is tevens sprake van regelmatige confrontaties tussen irreguliere gewapende groeperingen en de Venezolaanse autoriteiten. De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat deze gewapende confrontaties kunnen worden aangemerkt als een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals gedefinieerd door Hof van Justitie in het arrest Diakité. Het bestaan van een gewapend conflict leidt er op zich niet toe dat de voorwaarden van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn voldaan.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat het geweld in deze deelstaten willekeurig van aard is, nu het aantal burgerslachtoffers ten gevolge van het gewapend conflict in deze deelstaten zeer beperkt is. Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit Coro, deelstaat Falcon.

Verzoeker brengt geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

Bijgevolg gaat de Raad na of er bij het gewapend conflict in de deelstaat Falcon willekeurig geweld wordt gebruikt.

Uit de aanwezige informatie blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenschappelijk crimineel geweld, wat doelgericht van aard is. De Raad besluit dat, rekening houdend met de aard en de schaal ervan, het geweld ten gevolge van het gewapend conflict in de deelstaat Falcon niet van die aard is dat het als willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd. In het verzoekschrift worden evenmin elementen aangehaald die zouden kunnen staven dat het gewapend conflict in Falcon wordt gekenmerkt door willekeurig geweld.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in de deelstaat Falcon, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF